

Early Journal Content on JSTOR, Free to Anyone in the World

This article is one of nearly 500,000 scholarly works digitized and made freely available to everyone in the world by JSTOR.

Known as the Early Journal Content, this set of works include research articles, news, letters, and other writings published in more than 200 of the oldest leading academic journals. The works date from the mid-seventeenth to the early twentieth centuries.

We encourage people to read and share the Early Journal Content openly and to tell others that this resource exists. People may post this content online or redistribute in any way for non-commercial purposes.

Read more about Early Journal Content at <http://about.jstor.org/participate-jstor/individuals/early-journal-content>.

JSTOR is a digital library of academic journals, books, and primary source objects. JSTOR helps people discover, use, and build upon a wide range of content through a powerful research and teaching platform, and preserves this content for future generations. JSTOR is part of ITHAKA, a not-for-profit organization that also includes Ithaka S+R and Portico. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

THE TESTAMENT OF JOB AND THE TESTAMENTS OF THE XII PATRIARCHS.

According to the Text of Cod. Vatican. Graecus, 1238.

COD. VATIC. GR. 1238 is a MS. in three volumes of the LXX. The text is written on vellum in a hand of the thirteenth century. It was pointed out to me, in April, 1900, by Mr. McLean of Christ's College, Cambridge, who was collating this codex for his new edition of the LXX, that the third volume contains from fols. 340 r°-349 v° the Testament of Job, and from fol. 350 to end the Testaments of the XII Patriarchs under the title *Λεπτῆς Γενέσεως*.

The Testament of Job is composed in the same sort of Greek as the Testaments of the Patriarchs, and has also features in common with the Book of Adam as preserved in Old Armenian. It contains much tedious detail about the life and sufferings of Job. I transcribed the whole of the last folio, which contains interesting matter, as also the exordium which is imitated from the exordia of the Testaments, unless indeed we invoke common authorship to account for the resemblance.

Incipit fol. 340 r°. Title *διαθήκη τοῦ ἀμέμπτου καὶ πολυθάλου καὶ μακαρίου Ἰώβ. Βίβλος τοῦ Ἰώβ τοῦ καλουμένου Ἰωβάβ καὶ βίος αὐτοῦ. καὶ ἀντίγραφον διαθήκης αὐτοῦ. ἐν ἧ ἂν ἡμέρα νοσήσας καὶ ἐγνωκῶς τὴν ἀποδημίαν αὐτοῦ ἐκ τοῦ σώματος, ἐκάλεσε τοὺς ἑπτὰ υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰς τρεῖς αὐτοῦ θυγατέρας, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Περικυκλώσατε τέκνα,*

περικυκλώσατέ με· καὶ ἀκούσατε καὶ διηγῆσομαι ὑμῖν ἃ ἐποίησε κ̄ς μετ' ἐμοῦ . . .

The Testament of Job ends thus fol. 349ro and v^o: . . . ὁ δὲ κ̄ς λελάληκέ μοι ἐν δυνάμει, καὶ ὑποδείξας μοι τὰ γενόμενα καὶ τὰ μέλλοντα. νῦν οὖν τέκνα μου, ἔχουσαι αὐτὰς οὐχ ἕξετε ὅλως ἀντιτασσόμενον τὸν ἐχθρόν, ἀλλ' οὔτε τὰς ἐνθυμήσεις ἐν τῇ διανοίᾳ ὑμῶν. διότι φυλακτήριόν ἐστι τοῦ κ̄ς. ἐξηγέρθηται οὖν. περιζώσατε ἑαυτὰς πρὶν τελευτήσω. ἵνα δυνήθητε θεάσασθαι ἐξερχομένους ἀγγέλους εἰς τὴν ἐμὴν ἕξοδον. ὅπως θαυμάσητε τὰς τοῦ θ̄ν δυνάμεις. ἀναστᾶσα τοίνυν ἡ μία αὐτῶν ἡ καλουμένη Ἡμέρα, περιέζωσεν ἑαυτήν, καὶ παραχρήμα ἕξω γέγονε τῆς ἑαυτῆς σαρκός, καθὼς εἶπεν ὁ π̄ηρ αὐτῆς. καὶ ἀνέλαβεν ἄλλην καρδίαν, ὡς μηκέτι φρονεῖν τὰ τῆς γῆς. ἀπεφθέγγετο τοὺς ἀγγελικούς ὕμνους ἐν ἀγγελικῇ φωνῇ, καὶ ὕμνον ἀνέμελλε τῷ θεῷ κατὰ τὴν ἀγγελικὴν ὑμνολογίαν. καὶ τότε καὶ ἡ ἄλλη αὐτοῦ θυγατέρα ἡ Κασσία περιεζώσατο καὶ ἔσχε τὴν καρδίαν ἄλλοιωθεῖσαν, ὡς μηκέτι ἐνθυμηθῆναι τὰ κοσμικά. καὶ τὸ μὲν στόμα αὐτῆς ἔλαβε τὴν διάλεκτον τῶν ἀρχόντων. ἐδοξολόγησε δὲ τοῦ ὑψηλοῦ τόπου τὸ ποίημα. διότι εἴ τις βούλεται γνῶναι τὸ ποίημα τῶν οὐρανῶν δυνήσεται ἐν τοῖς ὕμνοις Κασσίας. τότε περιέζωσατο ἡ ἄλλη, ἡ καλουμένη Ἀμαλθείας κέρας. καὶ ἔσχε στόμα ἀποφθεγγόμενον ἐν τῇ διαλέκτῳ τῶν ἐν ὕψει. ἐπειδὴ δὲ αὐτῆς ἡ καρδία ἠλλοιοῦτο ἀφισταμένη ἀπὸ τῶν κοσμικῶν. λελάληκε δὲ ἐν τῇ διαλέκτῳ τῶν χερουβίμ. δοξολογούσα τὸν δεσπότην τῶν ἀρετῶν, ἐνδειξαμένη τὴν δόξαν αὐτῶν. καὶ ὁ βουλόμενος λοιπὸν ἴχνος καταλαβεῖν τῆς π̄ρικτῆς δόξης εὐρήσει ἀναγεγραμμένον ἐν ταῖς εὐχαῖς τῆς ἀμαλθείας κέρας. μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι τὰς τρεῖς ὑμνολογούσας, ἐγὼ νηρεὺς ὁ ἀδελφὸς Ἰώβ ἐκαθεζόμενος πλησίον τοῦ Ἰώβ, κειμένου αὐτοῦ. καὶ ἤκουσα τὰ μεγαλεῖα τῶν τριῶν θυγατέρων τοῦ ἀδελφοῦ μου. μῆς ὑποσιω(πω)μένης τῇ μιᾷ. καὶ ἀνεγραψάμην τὸ βιβλίον τοῦτο. πλὴν τῶν ὕμνων καὶ τῶν σημείων τοῦ ρήματος. ὅτι ταῦτα ἐστι τὰ μεγαλεῖα τοῦ θεοῦ. κειμένου οὖν τοῦ Ἰώβ νοσεῖν ἐπὶ τῆς κλίνης ἄνευ πόνου καὶ ὀδυνῶν. ἐπεὶ μὴ ἴσχυε πόνος ἀπτεσθαι αὐτοῦ. ἔτι διὰ τὸ σημεῖον τῆς περιζώσεως ἧς περιεζώσατο. καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἴδεν Ἰώβ τοὺς ἐλθόντας ἐπὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἁγίους ἀγγέλους. καὶ εὐθέως ἀναστὰς ἔλαβε κιθάραν, καὶ ἔδωκε τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ Ἡμέρα. τῇ δὲ Κασσίᾳ ἔδωκε θυματήριον. τῇ δὲ Ἀμαλθείας κέρας ἔδωκε τύμπανον. ὅπως εὐλογῆσωσι τοὺς ἐλθόντας ἐπὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἁγίους ἀγγέλους. αἱ δὲ λαβοῦσαι ἤδοντο, καὶ ἔψαλλον, καὶ ἠΰδαον, καὶ ἐδοξολόγησαν τὸν θεὸν ἐν τῇ ἐξαιρέτῳ διαλέκτῳ. Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθεν ὁ ἐπικαθήμενος τῷ μεγάλῳ ἄρματι, καὶ ἠσπᾶσατο τὸν Ἰώβ, βλεπουσῶν καὶ τῶν τριῶν αὐτοῦ θυγατέρων. ἄλλων δὲ μὴ βλεπόντων. καὶ ἔλαβε τὴν ψυχὴν τοῦ Ἰώβ, καὶ ἀνεπετάσθη ἐπαγκαλιζόμενος αὐτήν, καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὴν ἐπὶ τὸ ἄρμα. καὶ ὄδευσε κατὰ ἀντολάς. τὸ δὲ σῶμα

αὐτοῦ ἀπηνέχθη ἐπὶ τὸν τάφον προηγουμένων τῶν τριῶν θυγατέρων αὐτοῦ. καὶ περιζωσμένων τὰς χορδὰς καὶ ὑμολογούντων ἐν ὕμνοις τὸν ἰώβ. καὶ τότε νηρεὺς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ οἱ ἑπτὰ παῖδες αὐτοῦ σὺν τοῖς λοιποῖς λαοῖς καὶ πτωχοῖς καὶ ὀρφανοῖς καὶ ἀδυνάτοις, ἐκόψαντο κοπετὸν μέγαν ἐπ' αὐτόν, λέγοντες· οὐαὶ ἡμῖν ὅτι σήμερον ἦρθη ἀφ' ἡμῶν ἡ δύναμις τῶν ἀδυνάτων, τὸ φῶς τῶν τυφλῶν, ὁ πατὴρ τῶν ὀρφανῶν. ἦρται ὁ ξενοδόχος, τῶν πέπλων¹ μέγαν ἡ ὁδός, τῶν γυμνῶν τὸ σκέπασμα, τῶν χηρῶν ὁ ὑπερασπιστής. τίς λοιπὸν μὴ κλαύσκει τὸν ἀνὸν τοῦ θυ; ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ἀποκλαίοντων ἐκώλυον αὐτὸν τεθῆναι ἐπὶ τὸν τάφον. μετὰ οὖν τρεῖς ἡμέρας, ἐτέθη ἐν τῷ τάφῳ. ὡς ἐν καλῷ ὕπνῳ λαβόντα ὄνομα καλόν. ὀνομασθὸν (? -τον) ἐν πάσαις ταῖς γενεαῖς τοῦ αἰῶνος, καταλείψας υἱὸς Ξ καὶ θυγατέρας τρεῖς. καὶ οὐχ εὐρέθησαν κατὰ τὰς θυγατέρας Ἰώβ, βελτίους αὐτῶν ἐν τοῖς ὑπὸ οὐρανόν. προσηγήθη ὄνομα τῷ Ἰώβ, Ἰωβίβ. μετονομάσθη δὲ παρὰ κῦ Ἰώβ. ἔζησε δὲ πρὶν τῆς πληγῆς ἔτη πέντε. μετὰ δὲ τὴν πληγὴν, λαβὼν πάντα διπλᾶ ἔλαβε καὶ τὰ ἔτη διπλᾶ, ταῦτά ἐστιν ῥο. τὰ δὲ πάντα ἔτη τῆς ζωῆς αὐτοῦ σμῆ καὶ ἴδεν υἱὸς τῶν νιῶν αὐτοῦ, εἰς τετάρτας² γενεάς. γέγραπται δὲ ἀναστήναι αὐτὸν μεθ' ὧν ὁ κς ἀνίστησεν³. τω δε θω ἡμῶν. . . .

The collating of the text of the Testaments of the Patriarchs was, on account of the great variety of readings, a heavier piece of work than I anticipated when I embarked upon it. It was however worth the while, for I believe that there is no other case of a Septuagint containing the Testaments of the Patriarchs, although Armenian MSS. of the O. T. usually contain it, and in the same context as this Vatican codex, along with the Book of Asseneth.

The collation was made with the text of Grabe, who used an apograph of the Cambridge MS., followed by Sinker in his edition of 1869. Grabe's edition (Spicilegium, 1698) is the only one in the Vatican library, and as both he and Sinker take this MS. for their text, little is lost by using the earlier edition. Reference is given to the pages and chapters of Grabe. Sinker has added Grabe's chaptering.

¹ So the MS.

² MS. has ε^ς τεταρτῶν.

³ MS. ἀνίστῶν.

THE TESTAMENT OF ROUBIM.

ch. a. (MS. fol. 350 r°)—πρὶν ἀποθ. αὐτόν, ἀρρωστήσαντος αὐτοῦ ἐν τῷ ἑκατ. εἰκ.—Ἰωσήφ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἀρρωστοῦντι συνήχθησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπισκ. αὐτόν καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀναστήσατέ με, ἀδελφοί μου, καὶ λέξω ὑμῖν. γνωστὸν ὑμῖν ἔστω, τέκνα μου, ὅτι ἐγὼ ἀποθνήσκω καὶ πορεύομαι (add τὴν ὁδὸν in margin) τῶν πατέρων μου. Ταῦτα εἰπὼν ἀνεστέναξε καὶ εἶπεν. Ἀκούσατε, ἀδ. μου, καὶ τέκνα μου, ὅσα ἔχω ἐν τῇ καρδίᾳ μ. κρ. ἐκλ. γάρ εἰμι ἀπὸ τ. νῦν. Προσκλαύσας κατεφίλησεν αὐτούς, καὶ εἶπεν· Ἀκούσατε, τέκνα μου, καὶ ἐνωτ. τοὺς λόγους τοῦ Ῥουβὴμ τ. πατ. ὑμ.—ὅτι ἐπληξέ με Κύριος πληγὴν —οὐκ ἔγενεσ. καὶ ἤμην πενθῶν ἐπὶ τῇ ἁμαρτία—

ch. β'. (p. 146) καὶ ἀκ. (om. νῦν)—ὑπὸ τοῦ β.—καὶ ταῦτα—ἐδόθησαν—σύστασις τοῦ ἀνθρώπου κτίξ.—μεθ' ἧς εὐωδία διδωμένης, συνολκείν—βροτῶν καὶ πότ.—ισχ. ἐν αὐτῇ κτ.—συνουσιασμοῦ—συνέρχεται—διὰ τοῦτο δὲ ἔσχ.—τ. νεωτερισμὸν ὁδ.—κρυμνόν—

ch. γ'. bef. ἐπὶ add καὶ—omit ὄγδοον—τὸ τοῦ ὕ.—πρῶ. τὸ πνεῦμα τῆς πονηρείας ἐν τῇ φ. καὶ ἐν ταῖς—καὶ ἐν τῇ χολ.—ἀρεσκείας] sic αὐτὸςδε-χῖασ—ἵνα δὴ περιμεργάσις ut uid.—ἵνα καυχᾶται κ. μεγαλοφρόνει—ζήλω τοῦ κρύπτειν λογ. καὶ πράττειν αὐτούς, ὡς ἀπὸ γέν. καὶ τῶν οἰκειῶν—κλοπῆς καὶ ἀρπαγῆς, ἵνα π.—ἀδικία αὐτοῦ—δωροληψείας ἢ προσωποληψίας. ἐν πᾶσι τούτ. τῷ πνεύματι τοῦ ὑπ.—συνάπτ. τῆς πλάνης καὶ τῆς φαντασίας—μηδὲ εἰσακούων νοουθεσίας—(p. 148) τέκνα μου—om. διδάσκω ὑμ.—after πατὴρ ὑμῶν add καὶ ἐνωτίσασθε ἃ διδάσκω ὑμᾶς—eis ὄψιν γυναικός, μήτε ἰδιάξεσθε—θηλύας ὑπάρδρου (sic)—μήτε περιμεργάξεσθε πράξεις γ.—εἶδον ἐγὼ—ἀν. ἐκείνην τὴν μεγ.—βδέλλυμα ἐνώπιον κυρίου—ἀπόντος δὲ—ἐν γὰρ —εὐφρόθ^a (sic) καὶ βηθ—βάλλαν ἦν—κοιμ. ἀκάληπτα κατέκοιτο (sic)—εὐθέως δὲ ἅμα τὸ πρᾶξαι με τὴν ἀνομίαν ταύτην, ἀγγ.—om. μου after πατρί—

ch. δ'. προσέχ. τέκνα μου κάλλει—om. μηδὲ ἐν. τ. πρ. αὐτ.—ἔως οὐ ὁ κύρ.—συζύγους εἰς γυναῖκας ὡς αὐτὸς θελήσει—after ἀγὼν add λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι—τελ. τ. πατὴρ μου Ἰακ—τοῦ ἀπειῆ ναι (sic) εἰς τὸ πρ. αὐτοῦ ἢ λαλ. τ. τ. ἀδ. μου διὰ—ἀλλὰ καὶ ἔως τοῦ νῦν—μου, καὶ εὗξ. π. ἐμ. πρὸς κν—ὄρ. κν καθὼς ἐμαλάκισέ με κς. Ἀπὸ τότε μετανοῶν—after διὰ τοῦτο om. τεκν. μ.—φυλάξατε ὅσα πάντα ἐντελ. ὑμ. τέκνα μου—οὐ μὴ ἀμάρτετε—after ὄλ. γὰρ om. ψυχῆς—χ. ἀπὸ θεοῦ—for τοῖς εἰδώλ. read τῷ βελιάρ—ἐ. ἢ πλανῶσα—γέρων εἶ τις (sic)—κἂν εὐγενῆς—ὄν. ἐαυτὸν

ποιεῖ καὶ γέλωτα π. τοῦ β.—φ. α. διάφορα ἐπήνεγκε πρὸ φίλτρον. αὐτῆς διαγείραι τοῦτον βουλομένης, καὶ οὐκ—ἀπὸ παντὸς ἀοράτου—κατισχύσει πορνεία ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ ἐν τῇ διανοίᾳ, οὐδὲ β.

ch. ε' (Grabe, p. 150). δειλιούνται (sic)—σχῆμασι πάντα τρόπον ἐπινοούμεναι ὅπως αὐτοὺς πρὸς ἑαυτοὺς ἐπισπάσονται—καὶ ὡν τινων διὰ δυν. οὐ κατισχύσωσι καταγ. τούτων διὰ τῆς ματαίας καὶ κενῆς ἀπ—καὶ περι (om. γε)—ἐδίδ. με οὕτως εἰπὼν ὅτι αἱ γυν.—ὑπὲρ τοὺς ἄνδρας—διὰ μὲν τῆς κ.—διὰ δὲ τοῦ β. om. καὶ—ἐπισπείρουσιν. οὐ γὰρ δ. and omit rest—καὶ προστάσσετε καὶ ἐντέλλεσθε—θυγ. ὑμῶν ἴνα—ἄψυχοι αὐ. πρὸς ἀπάτην τῆς διανοίας, ὅτι—διλιενομ. (sic)—κόλ. αἰωνίαν τετ.—ἐκείνοι γὰρ συν.—καὶ συλλαβόντες τ.—om. καὶ βεβορε μετεσχημ.—ἀνδρῶν τῶν συναφραϊνάντων αὐτοῖς. κακ.—om. τῇ διανοίᾳ—αὐταῖς οἱ ἐγγρήγ. ἕως τ. οὐρ. φαίνοντες—

ch. ζ' (Grabe, p. 151). φυλάσσετε τ. αἱ. ἐπὶ πάσης θηλ.—om. δ'—καθαρεύουσαι τῇ διανοίᾳ εἰρήνην ἔχουσιν—αἱ γὰρ συντυχίαι, κἂν—ἔστι νόσος—ἡμῖν δὲ ὄν. παρὰ τοῦ β.—Διὰ τοῦτο οἶδα ὅτι ζηλοῦτε—ζητεῖτε—Δ. ἔδωκε κς τὴν χάριν—μετ' αὐτῶ' ἐμοὶ δὲ καὶ τῷ Ἰωσήφ, καὶ Δάν, τοῦ εἶναι εἰς ἄρχ.—διαστελεῖ' κρίσιν καὶ θυσιαν—χρόνον ἀρχιερέως κῦ. ὃν εἶπε κς—ἕκαστος π. τ. πλ. αὐτοῦ. ἀγάπην ἔχέτω. ἐγγίσι. δὲ καὶ πρὸς τ. Δ. ἐν ταπ. καρδίας ἡμῶν ἴνα—αὐτὸς εὐλ. and om. γὰρ—διότι αὐτὸν ἐξελ.—πάντων λαῶν, om. τῶν—καὶ προσκνησαι (sic)—ὅτι ἐν πολέμοις ὁρατοῖς τε καὶ ἀοράτοις. καὶ ἔσται—β. αἰώνιος—

ch. ζ'. ταῦτα ἐντειλόμενος ρουβὶμ τοῖς υἱ. αὐ. ἐτελεύτησε, πρεσβύτης καὶ πλήρης ἡμερῶν. ὑπάρχων ἐτῶν ρκε. κατέθετο δὲ αὐτὸν ἐν σορ. ἕως οὗ—ἔθανσαν αὐτὸν ὅπου καὶ οἱ π. αὐ. κατετέθησαν. τῷ δὲ θεῷ ἡμῶν ἡ δόξα εἰς τὸν—

Διαθήκη Συμεὼν υἱοῦ Ἰακώβ καὶ Λίας. δεύτερον περὶ φθόνου.

Inc. Ἄντ. διαθήκης συμεών, ὅσα ἐλάλ. τ. υἱ. αὐ. ἐν ᾧ ἔτει ἐτελεύτησεν Ἰωσήφ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ. ἀρρωστήσας προσκαλεσάμενος τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ ἐπισχύσας ἐκάθισε καὶ κατεφίλησεν αὐτοὺς καὶ εἶπε.

ch. β'. τέκνα μου' ἄκ. συμ.—καρδ. μ. κρυπτά—λία τοίνυν, and om. καὶ—ἐδ. πᾶσαν πρᾶξιν—ἀνδ. παρὰ ὑψίστου δίδοται—ἐν τῷ καρφῷ ἐκείνῳ ἐζήλ. τῷ Ἰωσ. ἐν φθόνῳ. διότι—καὶ ἐσκήρυνα ἐπ' αὐτὸν—ὁ γὰρ ἄρχων τ. πλ. σατάν—(p. 153) ν., τοῦ μὴ προσέχειν—ὡς ἀδελ. μου. μηδὲ φείσ.—πατὴρ ἡμῶν. Ἄλλ'—om. καὶ ὁ θεός—τ. πατέρων μου ἐρρύσατο αὐτὸν ἐκ τ. χ. μου and om. rest—ἀλείμματα—εἰς δοδαῖν ὅπου ἦν τὰ χρεωδῆ ἡμῶν—ὁ ἀδ. ἡμῶν—ἐλθὼν ρουβὴμ καὶ μὴ εὐρὼν αὐτὸν ἐλυπ. σφόδρα—πρ. τὸν πατέρα αὐτοῦ—ἄργ. ἐπὶ Ἰούδαν διότι ζ.—ὄργιζ. αὐτῷ περὶ τούτου. διότι ἐβουλόμην ἐγὼ ἀποκτεῖναι αὐτὸν. καὶ γε συνεπόδ. με κς—χειρῶν. λέγω γὰρ

ὑμῖν ὅτι ἡ χ.—ἦν] ἐγένετο—τέκνα μου—ὅτι. διὰ Ἰωσήφ τὸν ἀδελφόν μου—κῶ τῷ θῷ ἵνα ἐὰν ἀποκατασταθῇ ἡ χεῖρ μου, ὡς τὸ πρότερον ὑγῆ ἀπόσχωμαι—ἐνωπ. Κύριον, καὶ ἐνώπιον οἴκου τοῦ πρς ἐμοῦ διὰ—φθον. αὐτὸν ἀδίκως—

ch. γ'. τέκνα μου—ὑποβάλλει τῷ φθονοῦντι ἀνῶ ἀνελεῖν—(p. 154) ἐνωπ. τὴν ψυ. μ.—δ. φόβον κῦ θυ γίνεται' ἐὰν γὰρ τις ἐπι κύ. κατ., τὸ πονηρ. πῶνα φεύγει ἀπ'—καὶ οὐκ ἔτι καταγ.

ch. δ'. πατήρ μου—ἐώρακε—καὶ ἐγὼ ἔλεγον αὐτῷ' ὅτι τὰ ἦπ. μ. κακ. καὶ διὰ τοῦτό εἰμι σκεθρωπός. ἐπέμβον γὰρ πάντοτε ὅτι ἐγὼ ἦμ. αἴτιος παρὰ πάντας εἰς τὸν Ἰωσήφ—Ἰω. δὲ ἐπειδὴ ἦν ἀν. ἀγ.—ε., καὶ εὔσπλ.—τέκνα μου, καὶ ὑμεῖς ἐπὶ π. ζήλ. κ. φθ. καθὼς καὶ αὐτὸς Ἰωσήφ ὁ πατράδελφος ἡμῶν ἐφύλαεν (sic) ἑαυτόν. Καὶ πορεύεσθε ἐν ἀπλότ.—ἐννοοῦντες τὸ ἀμνησικακον αὐτοῦ καὶ καθὼς οἴδατε ἐν αὐτῷ, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε πάσας τὰς ἡμ. τῆς ζωῆς ὑμῶν. ἵνα δῶῃ καὶ ὑμ. κς ὁ θεός—κεφ. ἡμῶν, καθὼς δέδωκε καὶ ἐν αὐτῷ, τεκνία μου πάσας τὰς ἡμ. τῆς ζωῆς αὐτοῦ. οὐκ ὠνείδησεν—ἀλλὰ μᾶλλον ἦγ.—κάρπ. ἡμῖν ἔχαρισ. and om. πᾶσιν—καὶ ἡμεῖς οὖν—(p. 155) ἀγαπήσατε ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐν—omit καὶ φθ. τὸ σῶμα ὀρ. καὶ—αἶμα—τ. διαν. ἄγει—ἐνεργεῖν' ἀλλὰ πάντα ἀβούλως καὶ ἀσκόπως πράττει. ἀφαιρεῖται δὲ καὶ κλοῖον (sic) παρέχει τὴν ψυχὴν, καὶ τὸν ὕπνον, καὶ τρόμον τῷ σῶ. —ἐν ὕπνῳ ζῆλ. τις φαντάζων αὐτῶν κακίαν σφοδρῶς κατεσθίει καὶ ἐν πνευ.—τ. ἀνθρώποις ὁ τῷ τὸν φθόνον ἀλισκόμενος πῶν ὡς ἄνως. Διὰ τ.—

ch. ε'. (Grabe, p. 155) Διὰ τοῦτο ἦν Ἰωσ. ὥρ.—καλὸς τῷ προσώπῳ διότι οὐκ ἐνίκησεν—ἐν γὰρ ταραχῇ τοῦ πνς—εὐρ. χάριν ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων' καὶ φυλ.—χωρίζουσα ἀπὸ τοῦ θεοῦ καὶ ἐγγίζουσα—οἱ υἱοὶ ἡμῶν μεθ.' ἦς ἡ (sic) πορνεία φθαρῆσονται—(Grabe, p. 156)—καὶ Ἰούδα, καὶ οὐκ ἔσται ἐξ ὑμ.—πατήρ μου Ἰακ—post εὐλογίας add περὶ Λευὶ καὶ Ἰούδα.

ch. ς'. δικαιοθῶ ἐπὶ τῆς—σκληρ., τότε ὡς ῥόδον—ἔσται ὁσμὴ λιβάνου ἡ εὐωδία μου—post κέδροι ἄγιοι om. ἐξ ἐμοῦ—οὐρανὸν ἐπὶ πολέμου—Ἰσραὴλ ἐστί φαινόμενος—ἐν αὐτῇ τὸν—ἐπὶ τῶν πον. πνευμ.—ὑψ. ἐπὶ τοῖς θαυμ—(p. 157) ἀνθρώποις σώσει ἀνθρώπους.

ch. ζ'. Καὶ ἀναστήσει Κύριος, ἐκ μὲν τοῦ Λευὶ ἀρχιερέα, ἐκ δὲ τοῦ Ἰούδα βασ.—γένος τοῦ Ἰσραὴλ. Γνωστὸν οὖν ἔστω ὅτι διὰ τοῦτο ἐντελ. ὑμ. πάντα ταῦτα, ὅπως καὶ—ὑμῶν ἵνα φυλαξ—

ch. η'. ὡς δὲ συνετέλ.—υἱ. αὐτοῦ, ἐξάρας τοὺς πόδας αὐτοῦ ἔκοιμ. καὶ προσετέθη μετὰ τ. πα. αὐτοῦ ὑπάρχων ἐτῶν ῥκε—ἐν ζηλιγῆ θήκη ἀσήπτῳ ἕως τοῦ ἀναγ. αὐτὸν ἐν χ. καὶ ἀνήν. τὰ ὄστα αὐτοῦ ἐν πολ. αἰγ. ἐνκρυφῇ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ διπλῷ. ὅπου καὶ οἱ πατέρες

αὐτοῦ ἐτέθησαν. ἐφύλαττον δὲ αὐτοῦ οἱ Αἴγ. τὰ ὄστα Ἰωσήρ ἐν τ. ταμ. τ. βασ. *Ελ. γὰρ αὐτῶν οἱ ἐπ.—ἐν πάση γῆ αἰγύπτου—λύχρον μὴ δύνασθαι ἐπιγινώσκειν.

ch. θ'. *Εκλ. τοίνυν (om. καὶ)—οἱ υἱοὶ—τοῦ πένθους $\bar{\mu}$ ἡμέρας. καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Αἴγ. καὶ ἦσαν ἐκεῖ ἕως—om. ἀπ αἰγ. ἐν χ. Μωσ. and add τῷ δὲ θῷ ἡμῶν δόξα εἰς αἰῶνας—

TESTAMENT OF LEUI.

(p. 158). In title after λευὶ add υἱὸς τρίτος Ἰακώβ—ἀντίγ. διαθήκης λευὶ ὄσα—αὐτοῦ πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν αὐτὸν κατὰ—συναντήσεται—ῶφθη γ.] ἀπεκαλύφθη γὰρ—καὶ ὅτε συνήχθ. —αὐτοὺς (ch. β') τεκνία μου. ἐγὼ λευὶς ὁ πατὴρ ἡμῶν ἐν χαρῶν συνελή. καὶ ἐτέχθη ἐκεῖ, καὶ μετὰ—ἐν σικίμοις—τοῦ ἐμῶρ—ἐποίμενον ἐν ἀβελμαοῦμ—π. ἐθεώρουν ὄντας ἀφανεῖς τῇ ὄδῳ αὐτῶν. καὶ ὅτι τεῖχος ῥοκῶδ. ἐν αὐτῇ τῇ ὄδῳ ἡ ἀδικ.—ὑπὲρ τοῦ γέν. τῶν υἱῶν τῶν ἀνῶν. καὶ ταῦτα θεωρῶν ηἰξ. πρὸς $\bar{\kappa}\nu$ —ἠνεφχθησαν—ἄγγελος τοῦ θεοῦ εἶπε πρ. με. μὴ θαυμάζεις ἐπὶ τούτοις. ἄλλους γὰρ οὐνοῦς ὑπὲρ ἄνω ὄψεις φαιδρ. καὶ ἀσυγκριτωτέρους. λέγω γὰρ σοι ὅτι ἐγγὺς $\bar{\kappa}\nu$ στήσει κ. λειτ. αὐ. ἔση—τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων—ὀφθ. $\bar{\kappa}s$ ἀνθρ. (om. ἐν)—σώζων πᾶν γέν. ἀνθ.—ἔσται σοι—ἀγγ. καὶ ἀμπ.—χρυσίου καὶ ἀργυρίου—

(p. 159) Grabe, ch. γ'. ὁ πρῶτος οὗτος κατώτερος. διὰ τοῦτο καὶ στυγν. ἐπειδὴ ὄρα τὰς ἀδ. τῶν ἀνθ.—ἔτοιμα ἔστιν ἐν ἡμέρᾳ—εἰς τὸν δ' δὲ οὐρανὸν ἅγιοι εἰσιν, ὅτι ἐν τῷ ἀνωτ.—ἐν τῷ μετ' αὐτὸν ἄγγ. εἰσι τοῦ κυρίου καὶ ἐξιλ.—ἐπὶ π. ταῖς αἰτήσεσι τῶν ἐν ἀγνοίᾳ ἐσφαλμένων τοῖς δικαίοις—εὐωδιαν—(p. 160) ἐν ᾧ ἀεὶ ὑμνοῦσι τῷ θεῷ—σαλ. καὶ οὐ μόνον ἡμεῖς ἀλλὰ καὶ οἱ οὐρανοὶ—ἄβυσσοι μὴ φέροντες τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ τῆς μεγαλ. τῆς ὑπερβαλλούσης δόξης.

(p. 160) ch. δ'. In margin $\bar{\tau}$ $\bar{\chi}\nu$ —ἐν τῷ πάθει τοῦ $\bar{\chi}\nu$ οἱ ἀνθ. ἀπειθούντες—Σοῦ δὲ εἰσήκ. ὁ ὕψ. τῆς πρ. σου—αὐτοῦ υἱὸν καὶ—τῷ προσώπῳ αὐ. ὅτι φ. γν. αὐτοῦ φωτ.—παντὶ τῷ σπέρ.—ἕως οὐ—ἐπισκέψεται—τοῦ υἱοῦ] In margin is written τοῦ $\bar{\chi}\nu$ —εἰς αἰῶνα αἰῶνος. πλὴν—om. ἐπ' αὐτὸν—

(p. 161) ch. ε'. εἶπε πρὸς με Λ. σοὶ δίδωμι—καὶ τότε ὁ ἄγγ. ὁ συμπαρὼν μοι κατήγαγε—καὶ εἶπέ μοι. Ποίησον—Δίνας τῆς ἀδελφῆς σου—om. ἐν before τῷ κ.—δὲ αὐτοῦ δέομαί σου κύ. μου—ἐπικαλέσομαι—ὁ ἄγγ. ὁ προιστάμενος τοῦ γένους τ. Ἰσρ.—om. τοῦ μὴ πατ. το προσβάλλει καὶ inclus.—μετὰ ταῦ. δὲ ἔξ. γεν—ἄγγ. τὸν προασπίζοντα τὸ γένος τοῦ Ἰσρ.

ch. ζ'. και ἐγένετο ὡς ἐρχόμενῃ—ἀσπίς ἐκαλεῖτο ὃ ἐστιν ἐγγὺς τοῦ. γεβ. ἐκ δεξ. ἀμηβᾶ—ἴνα (p. 162) εἶπη—om. αὐτοὺς before ὅτι ἐζήλ. —ἐν Ἰσρ. και εἰσελθὼν ἀνείλον τ. Συχ. ἐν πρ. ὃ δὲ Συ. ἀνείλεν τὸν Ἐμῶρ—ἀδελφοί μου—τὴν πόλιν πᾶσαν ἐν στ. μαχαίρας—ὁ πατὴρ ἡμῶν—κατεδέξατο—om. και ἐν τ. εὐλογ. ἀλ. ἐποί.—τοῦτο πεποι—ἐμαλακίσθην—ἤθελ. και τὴν Σάρ.—και κατεπόνησαν τὰ ποίμ. αὐτοῦ· ὀγκόμ.—(fol. 355 r°) και γε βλαέν τὸν οἰκ. σφ. ὠκίσαντο (sic)—om. και ξενηλ. αὐτοῦς, and then read: διὰ τοῦτο ἔφθασεν ἐπ' αὐ. ἡ ὁρ. κυρ. εἰς τέλος.

ch. ζ'. εἶπαν—πατρί μου Ἰακῶβ—κῆ μου—κς ὃ θς τοὺς—συνέτων—(p. 163) ὅτι ὡσπερ τις—μιάναντες. Δίναν τὴν ἀδ. ἡμῶν ἀπάραντες οὖν Βεθῆλ κάκει κ.τ.λ.

ch. η'. ἴδον ὄραμα ὡς τὸ μετὰ ἡμ. ὁ—ἐσθῆτι λαμπρᾶ—τὸ ποδῆρι—τὸν ἐφοῦδ τῆς προφ. ταῦτα εἰπόντες και προσελθόντες εἰς ἕκαστος βαστ. τὰς στολὰς ἐπέθ. μοι αὐτὰ και εἶπόν μοι· Ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσει εἰς—σπέρματι—τοῦ αἰῶνος. Τότε ὁ πρῶ.—ῦδ. καθ. και ὑψωσεν ἄρτ.—βυσσίνη—πορφύρας—στ. μου τὴν κεφαλὴν περιέθηκεν ἱερατείας. ὃ ζ' ἐπλήρωσεν τὰς χεῖρ. μ. θυμ. ὡσ. ἱερ. με κῶ . και λέγουσι πρὸς—(p. 164) πιστ. πρῶτος οὗτος ἔσται κλη. μέγας, και ὑπὲρ αὐτὸν ἕτερος οὐ γενῆσ. ὃ β' ἔσται εἰς ἱερ.—ἱερατ. νέαν εἰς πάντα ἔθνη, and omit the words κατὰ τ. τυπ. τ. ἐθνῶν.—ἄφραστος ἔσται, ὡς—om. εκ σπερ. Ἰαβ π. ἡμ.—σπέρ. σου ἕως τοῦ αἰῶνος· και φάγεσθε π.—(fol. 356 r°) om. κριταὶ κ. γραμ.—ὄμ. ἐστιν ἐκεῖν (sic)—ἔκρ. και τοῦτο—

ch. θ'. μετὰ δὲ ἡμ.—μετὰ τ. π. προς Ἰσαὰκ—μου και πάντας τ. λογ.—ἡθέλησε—πορ. μεθ' ἡ. εἰς Β. τότε ἴδε και ὁ πατ.—ἐν Χεβρὼν τοῦ καταμείναι—(Grabe, p. 165) τοῦ ὑπομν. λόγον κῶ κ. ἐδίδαξέ μ. ὁ ἄγγ. and om. τοῦ θῦ—ἐδίδ. μοι νόμ.—om. ἡμέραν—συνετίζον—ἐνώ. κῶ τοῦ θυ—μι. σου τὰ ἄγια—εἰσ. σε εἰς τὰ ἄγ.—om. και ἀπαρτιζ. το νίπτου—om. τῷ before κῶ—om. και πετ. καθαροῦ—πρώτου γεννημ. και οἴνου πρόσ. κῶ ἀπ. και πᾶσαν δὲ θυσ. ἀλ. ἀλατιεῖς—

ch. ι'. φυλ. τέκνα μου ὅτι ὅσα ἦκ. παρὰ τῶν π. μ. ἐντέλλομαι ὑμῖν, Ἀθῶός εἰμι ἀπὸ πάσης ἀδικίας ὑμ.—αὐτὸν κακὰ μεγάλα ἐπερχόμενα αὐτῷ παρὰ κῶ. και ἀνομήσει σὺν τῷ Ἰσρ. ὡσ. μὴ δύνασθαι βαστάσαι τὴν Ἰλημ—(p. 166) ἀλλὰ σχισθήσεται—καλύπτειν ἀσχημ. ὑμῶν και οὐ μόνον ταῦτα (fol. 356 v°) γενήσεται οὕτως· ἀλλὰ και ὑμεῖς διασπαρείσεσθε ἐν τ. ἔθν. και ἔσ. ἐκεῖ εἰς ὄν. και εἰς κατάραν και εἰς καταπάτ.—om. ἀν—ἐκλέξηται κς Ἰηλ ἄγιον ἔσται καθώς.

ch. ια'. ἔτεκεν υἱὸν και ἐκάλεσα—ἴδον γὰρ περὶ αὐτοῦ—οὐκ ἐστιν ἐν τῇ πρῶ. τα. και ἐν τῷ λῆ' ἔτει πάλιν συλλαβοῦσα ἔτεκέ μοι υἱὸν δεύτερον κατὰ ἀνατ.—μέσον—αὐτοῦ Κᾶθ', ὃ ἐστί και συμβ. και προσθήσα ἔτεκέ μοι

υἰὸν τῷ μ' ἔτει τῆς ζ. μου—καὶ αὐτὸς ἀπέθνησκειν καὶ ἐν τῷ ξ' τετάρτῳ ἔτει τῆς ζωῆς μου ἐν αἰγ. συλλαβοῦσα ἔτεκε μοι θυγατέρα τὴν Ἰωχαβεθ' ἐνδοξ. γὰρ ἦμην.

ch. ιβ'. Δομνὴν—Σεμεὶ ἔλαβε καὶ Kāth γυναικα' καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν ἀβραάμ (p. 167) καὶ Ἰσαχάρ καὶ Χεβρών καὶ Ὀζύηλ· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Μεθηρὴ ἔλαβεν αὐτῷ γυναικα. Καὶ ἔτεκε τὸν Μααλῆ καὶ Μωυσῆ καὶ Ἄαρων. καὶ ἐν τῷ ἐνενηκ. ἔτει τῆς ζωῆς μου—Ἄβρ. ὁ υἱὸς μου Kāth τὴν Ἰωχαβ. τὴν θυγ. μου—εἰς γῆν Χαναάν· καὶ ἰβ' ἐτῶν ἱεράτευσα. καὶ κη' ἐτῶν ἔλαβον γυναικα. Καὶ μ' ἐτῶν εἰσηλθον—καὶ ἰδοὺ ἔστε ἀρτίως τρίτη γενεὰ ὑμεῖς, τέκνα μου. Ἰωσήφ γὰρ ὁ ἀδελφός μου ρί' ἐτῶν ἀπέθανε. Καὶ νῦν τέκνα—

ch. ιγ'. ἵνα φοβηθῆτε—ἐξ ὄλ. καρδ. ἡμῶν—ἐν ἀπλοτ. κῦ κατὰ πάντα—ἐν πάσῃ ζωῇ αὐτῶν καὶ ἵνα γινώσκοντες καὶ ἀναγινώ. τὸν νόμ. τοῦ θεοῦ ὦσιν ἀδιαλ. ὅτι πᾶς—(fol. 351) ἀκοῦ. λόγον ἐκ τοῦ—γῆς, ὅπως εὔρητε αὐτὴν ἐν τ.—σπείρετε—γὰρ σπείριτε ταραχὴν, θλίψ. θερίσι.—(p. 168) χῶραι καὶ ἄρουραι καὶ χρ.—κτίσις ἀπόλλυται—τοῦ δὲ σοφοῦ—ἀμαρτίας. ἐὰν δὲ φυλάξῃ ταῦτα, γενήσ. αὐτῷ ἡ σοφία καὶ π. τ. πολ.—ἀδελφός μου.—

ch. ιδ'. om. ἐφ' ὑμῖν—καθαρός ἐστιν ἀπὸ—after τ. κόσμου om. καθαρὸς το γῆν, then read καὶ γὰρ αὐτῷ ὡς φωστῆ. εἰσιν. ὡς ὁ ἡλ. κ. ἡ σελ. καὶ ἐὰν ὑμεῖς σκοπισθῆτε τί ποιή. π. τὰ ἔθνη. ἐν γὰρ τῇ ἀσεβ. ὑμῶν ἐπάξετε—τ. κόσμου καὶ τοῦ νόμου τὸ δωθὲν ὑμῖν. καὶ παντὶ ἄνω εἰς φωτισμὸν; τοῦτον θελήσειτε ἀνελ.—(p. 169) λήψετε τα ἐκλ. ἐν κατ., ἐσθί. μ. πορν. καὶ ἐν πλεον.—om. Ἱερουσαλήμ—καθαρίζεσθε ἑαυτὰς καθ.—Ἱερωσ. ὑμῶν· Κατὰ ἄνω ἐπαρ. οὐ μόνον δὲ ταῦτα ποιήσετε ἀλλὰ—

ch. ιε'. διὰ τοῦτο—πάντες οἱ ὀρώντες ὑμᾶς—φείζονται ἀφ' ὑμῶν μισούμενοι ὑμᾶς—Ἰακ. τοῦ πρς ἡμῶν. ἐπεὶ οὐδὲ εἰς ἐκ τοῦ σπ. ὑμῶν καταλιμπάνετο ἐπὶ τῆς γῆς.

ch. ις'. καὶ γὰρ ἀνέγνων ἐν τῇ β.—om. καὶ τὸν νόμ. ἀφαν.—add καὶ before διώξετε (p. 170)—ἀληθινούς—βδελλύξῃ τε—αἷμα αὐτοῦ ἐν—κεφαλῆς—ἔρημα καὶ ἔως—ἔως αὐτὸς προσδέξεται ὑμᾶς ἐν πίστει καὶ ὕδατι.

ch. ις'. καθὼς ἠκούσ. περὶ ἱερ. καθ' ἕκαστον and om. περὶ τῶν ἐβδομηκ. ἐβδομ. ?through similar endings—ἱερωσύνης· ὁ πρῶ. χρομόμ—ἔσται μέγας—καὶ ἡ ἱερ. πλ. μετὰ κυ and om. φόβου—ἐν δὲ τῷ δευτ.—παραλειφθή. ὅτι προσθήσει ἐπ' αὐτῷ ἡ ἀδικία and om. rest—ἐνώπιον ἄνω. ὅτι and om. κῦ καί—(p. 171) γῆ αὐτῶν ἀφαν and om. rest.

ch. ιη'. om. καὶ before τότε ἐγ.—οἱ λόγοι αὐτοῦ ἀποκαλ. (sic)—κρίσιν ἀληθινὴν ἀληθείας—ἀνατ. αὐτῷ ἄστρον αὐτοῦ—βασιλέως—ἐν τῇ ὑπ' οὐρανῶν—τῆς δόξης τοῦ προσώπου and om. καί—οὐρανοὶ δι' αὐτὸν ἀν.—Καὶ δόξα ἐπ' αὐτὸν

ἀνθήσεται—(p. 172) καταπαύ. αὐτὸν and om. ἐπ'—τὴν μεγαλ. τοῖς υἱοῖς and om. κυρίου—ἐν ἀλ. εἰς τοῦ αἰῶνος. Καὶ ἐπὶ τῆς ἱερωσ. αὐ. πληθυνθῆσονται ἐν γνώσει ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ φωτισθῆσονται διὰ χάριτος κ̄ν. ὁ δὲ Ἰηλ ἐλαττωθήσεται ἐν ἀγνωσίᾳ. καὶ σκοτισθήσεται ἐν πένθει, ἐπὶ τῆς ἱερ. αὐτοῦ ἐκλείψει πᾶσα ἀμ. καὶ οἱ ἄνομοι καταπαύσ.—ἀπὸ τοῦ ξύλου—ἔσται ἐπ' αὐτοὺς—εὐδοκῆσει ἐπὶ τοῖς ἀγ. αὐτ. εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος—ἄγιοι εὐφρανθήσονται ἐν δικαιοσύνῃ.

ch. ιθ'. ἡκούσ. ἐκλέξασθε οὖν ἑαυτοῖς τὸ φῶς ἢ τὸ σκοτός ἢ τὸν νόμ. κ̄ν ἢ τὰ ἔργα τοῦ βελ.—καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τῷ π̄ρι αὐτῶν λέγοντες—(p. 173) ὁ π̄ρη αὐτῶν Λενίς πρὸς αὐτοὺς, M. κ̄ς—καὶ εἶπον οἱ υἱοὶ αὐτοῦ Μάρτυρες—πῶδας αὐτοῦ καὶ ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ καὶ προσ.—ἔθηκαν αὐτὸν ἐν Χευρὸν ἀνά μετα (leg. μέσα) Ἄβρ.—post Ἰακῶβ. add τῷ δὲ θῶ ἡμῶν ἢ δοξα εἰς αἰῶνας κ. τ. λ. (fol. 338 v°).

TESTAMENT OF JUDAS.

p. 173. In title Ἰούδα τοῦ τετάρτου υἱοῦ Ἰακῶβ περὶ—ἀντιγ. διαθήκης λόγῳ—Ἰούδα πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν αὐτὸν. καὶ γὰρ συναχθ. οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἦλθ. ἐπισκέψασθαι αὐτὸν—αὐτοῖς. οἴδατε τέκνα μου ὅτι τέταρτ.—καὶ Λία ἢ μήτηρ—ἔδωκέ μοι καὶ γε τέτ. υἱ. ἐγὼ τέκνα ὀξύς—ἐν τῇ νεότητι—πατρί μου κατὰ—καὶ ἐτίμων τὴν μητέρα—ἠνδρειώθην—

ch. β'. (p. 174) οἶδα ὅτι συνέδραμ.—βρώματα τῷ π. μ.—ἐν πεδίοις—φοράδαν—ἀγ. καταλαβῶν—ἡμέρωσα. ἄλλοτε πάλιν ποιμαίνοντός μου τὰ πρόβατα τοῦ π̄ρς, λέων ἐκ τῆς ἐρήμου ἐπελθὼν ἤρπασεν ἔριφον ἐκ τῆς ἀγέλης καὶ ἐπορεύετο. Καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἔδραμον ἐπ' αὐτὸν καὶ πιάσας παραχρήμα ἀπέκτεινα καὶ ἀφελώμην τὸν ἔριφ. ἐκ τοῦ στόμ. αὐτοῦ. ἄλλοτε πάλιν ἄρκος (sic) ἐπελθούσης τῇ ποιμνῇ λαβὼν αὐτὸν ἀπὸ τῆς ποδὸς ἀπεκύλ. εἰς τὸ κρη. καὶ παρ' αὐτὰ διερράγη. καὶ πᾶν δὲ θηρίον ἀπεστραφέν ἐπ' ἐμέ, διεσπάρασσον αὐτὸ ὥσπερ κύνα. καὶ παντελεῖ ἀφανισμῷ παρεδίδουν. ἄλλοτε θεασάμενος κύνα ἄγριον τρέχοντος συνέδραμον αὐτὸ. καὶ παραλαβὼν αὐτὸν ἐν τῷ τρέχ. με κατεσπ. αὐτὸν. ἄλλοτε πάρδαλι ἐν χεβρῶν προσεπιδίθησαν ἐπὶ τὸν κύνα μου τὸν παρακολοθοῦντά μοι. Καὶ πιάσας αὐτὴν ἀπὸ τῆς οὐράς, ἀπεκ. αὐτὸν ἐν τῇ γῇ, καὶ εὐθέως ἐρράγη. ἄλλοτε πάλιν διερχομένου μου ἐν τοῖς ὀρίοις Γάζης, θεασάμενος βοῶν ἀγρίων ἀγέλην νεμωμένην ἐπὶ τινα χώραν ἔκλινα τῆς ὁδοῦ, καὶ πρὸς αὐτοὺς γενόμενος κρατήσας τὸν μείζονα αὐτῶν ἀπὸ τῶν κεράτων, καὶ ἐν κύκλῳ συσσείσας καὶ σκοτ., ῥήξας αὐτὸν ἀνεῖλον. καὶ ἐν μᾶ τῶν ἡμερῶν ἦλθον—

ch. γ'. ἐπὶ τὰ ποιμνία ἡμῶν τοῦ ἀρπάσαι αὐτὰ καὶ πολ. λαὸς μετ' αὐτῶν.

ἐγὼ μόνος δραμ. ἐπὶ τὸν βασ. ἀσσυρίων—τὰς ἀντικημίδας (fol. 359 r°)—
ὁμοίως καὶ τὸν ἕτερον—καθημένον ἐφ' ἵππου—τὸν λαὸν αὐτῶν διεσκ.—καὶ
πάλιν ἄλλοτε τὸν ἀχῶρ—γίγαντα τῇ ἰσχύι βάλ.—ἐφ' ἵππον ἀνελώμενος—
λιτρῶν ἐγὼ καὶ ἀκοιτ.—ἔδωκα—ἀπέκτ. καὶ πεζεύσας ἀχῶρ ἐπολέμησε μετ' ἐμοῦ
ἐπὶ ὤρ. δύο. καὶ ἀπεκτ. αὐ—(p. 175) τ. θώρακα αὐτοῦ, ἰδοῦ—ἔφυγον. τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ ὁ πατήρ μου Ἰακώβ—τὸν βελιὰν βασιλέα ἅπαντα τῶν βασ.—καὶ ἔπεσε
τρομ. ἐπ' αὐτοὺς—πολεμ. ἡμᾶς—πολέμοις. ὅτι ἶδεν ἐν ὄραμ.—ὅτι ἄγγελος
κῦ ἔπεται—τοῦ μὴ ἦτ. με.

ch. δ'. πάλιν οὖν γεγονεν ἡμῖν πόλεμος καὶ παραταξ.—tr. ἀνδ.
διακοσ.—ἄλλους δ' βασ.—καὶ οὕτως ἐλεύθερ.—αἰχμ. αὐτῶν—and om.
τῶν βασιλείων—

ch. ε'. Inc. πάλιν οὖν ἄλλη πόλει κραταιᾷ καὶ ἀπροσέγγιστος ἀρετὰ
ὀνομαζομένη ἀπειλοῦσαν ἡμῖν θάνατον. ὀργισθέντες οὖν ἡμεῖς ἐπ' αὐτὴν
ἐπορεύθημεν εἰς αὐτήν· ἐγὼ οὖν καὶ γὰρ προσήυαμεν (sic) ἀπὸ ἀνατ.
—λευῖς—om. καὶ νότου—νομίσαντες ἀπὸ τοῦ—(p. 176) ἐφέλκ. ἐφ'
ἡμᾶς—λίθρα οἱ—ἐκ τῶν μερῶν πασσ. ἀνέβ. τὸ τεῖχος—τοὺς δὲ ἐν τῷ
πύργῳ—ἐπέβαλ. ἐπὶ τὴν αἰχμαλ. τοῦ ἀφελέσθαι αὐτήν ἐξ ἡμῶν καὶ
παραλαβ. αὐτὴν τοῖς υἱοῖς ἡμ.—ἐνθαφοῦς—ἀπέκτ. πάντας καὶ τὴν πόλιν
αὐτῶν ἐνεπρίσαμεν κ.τ.λ.

ch. ζ'. οἱ ἀπὸ Ἰωὴλ ἦλθον ἐφ' ἡμᾶς εἰς πολ. καὶ συνάψαντες ἐτρέψαμεν
αὐτοὺς καὶ τοὺς ἀπὸ Σηλῶμ συμ. ἀπεκτείναμεν—

ch. ζ'. ἀφτερ τοῦ εἰσελθεῖν πρὸς ἡμᾶς read τῇ δὲ ε' ἡμέρα ἐπῆλθον
ἡμῖν καὶ οἱ ἀπὸ Μαχίρ βουλόμενοι λαβεῖν τὴν αἰχμ. ἀφ' ἡμῶν καὶ πρὸς
αὐτοὺς ἐν κραταιᾷ χειρὶ καὶ δυνάμει μετὰ μαχαίρας περιγεγόμεθα ὅτι ἦσαν
πλήθος δυνατὸν ἐν—πρὸ τοῦ ἀναβῆναι τὸν ἥλιον· ὡς δὲ ἦλθομεν ἐν τῇ
πόλει—ἐκύλιον λίθους ἐφ' ἡμᾶς—ἀφτερ ἡ πόλις add αὐτῶν—τὴν πόλιν
ἐξολοθρεύσαμεν.

page 177, ch. ζ'. Καὶ τῇ ἐξ. ἐρρ. πρ. ἡμᾶς ὅτι ὁ βασιλεὺς τῆς πόλεως
γᾶς ἐν ὄχλῳ βαρὺ ἔρχεται πρὸς ἡμᾶς—προσποισησάμενοι ἑαυτοῖς Ἀμροραίους
ὑπάρχειν καὶ ἔνεκεν τοῦ συμμαχῆσαι αὐτοὺς, ἡμεῖς εἰσήλθομεν σὺν τῷ λαῷ
αὐτῶν εἰς τὴν πόλιν. Νυκτὶ δὲ βαθ. ἐλθόντων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ἦν. τὰς
πόρτας καὶ πάντας αὐτοὺς καὶ τὰ αὐτῶν ὀλοθ. καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν
προνομύσαντες τρία τεῖχη αὐτῶν καθεῖλωμεν (sic). διερχόμενοι δὲ διὰ τῆς
θαμμὰ προσηγγίσαμεν, οὐ ἦν πᾶσα ἡ ἀποσκευὴ τῶν πολεμίων. Τότε
ὑβρίζομενος παρ' αὐτῶν ἐθυμώθην . . —κακέϊνοι σφενδοοῦντες ἦσαν ἐπ'
ἐμέ—εἶχ. με ἀνελεύϊν ἀνέβημεν πρὸς αὐτοὺς μετὰ θυμοῦ—δι' ἄλλης ὁδοῦ
ἀπῆλθον πρὸς Ἰακώβ τὸν πατέρα ἡμῶν δεόμενοι· καὶ ἐποίησεν—οὐθὲν κακὸν
ἀλλὰ μάλλον ὑποσπ. αὐτοὺς ἐποίησαμεν—after αἰχμαλωσίαν add αὐτῶν—
ἐγὼ τὴν πόλιν θάμνας κ. ὁ π. μου τὴν Ῥαβῆλ· ἦμην δὲ τότε κ' ἐτῶν, ὅτε

γένεγονεν ὁ πόλις (sic)· καὶ εἰρηνεύσαμεν· καὶ ἦσαν οἱ χαν. φοβ. με καὶ τ. ἀδ. μου σφόδρα.

ch. η'. τὸν Ὀδωλλαμίτην πρὸς ὃν ἐλθὼν καὶ ἰδὼν με Βάρσαν βασιλεὺς ὀδολλάμ ἐποίησεν—(page 178)—Βουσεὲ τὴν θυγ. αὐτοῦ εἰς γυναῖκα· καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκέ μοι τὸν Ἡρ καὶ Αὐνᾶν καὶ τὸν Σιλᾶμ, ὧν τοὺς δύο Ἡρ καὶ Αὐνᾶν ἀτέκνους—om. ὑμεῖς ἐστέ.

ch. θ'. Δεκαοκτῶ ἐποιήσαμεν ἔτη μετὰ τὸ ἐλθεῖν ἡμᾶς ἀπὸ Λαβὰν ἐκ τῆς Μεσαποτ. ἐν εἰρήνῃ διάγοντες· ὃ τε πατήρ μου καὶ ἡμεῖς μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἡσαῦ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ μεθ' ἡμῶν. Καὶ πληρωθέντων δεκ. ἐτῶν ἐν τεσσαρακοστῷ πέμπτῳ ἔτει ζωῆς μου—καὶ ἔπεσεν τῷ Ἡσαῦ ἐν τόξῳ ὁ πατήρ μου Ἰακώβ, καὶ εὐθέως ἦρθη ὡς νεκρὸς—for Εἰρραμᾶ read ἧρᾶν—Ἡμεῖς κατεδίωξαμεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ κατέφυγον εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν. ἦν δὲ ταύτης τείχος ὄχυρὸς καὶ πύλαι χαλκαῖ· καὶ οὐκ ἔδυν. εἰσελθεῖν ἐν αὐτῇ. παρακαθίσαντες τοῖνυν ἐπολιορκούμεν—προσάγων κλίμακα καὶ παραθήσας ἀσπίδα ἐν τῇ κεφαλῇ μου ἀνήλθον—after τέσσαρας om. τοὺς—καὶ ἐξῆς ἐλθόντες Ῥουβὴμ καὶ Γὰδ ἄν. ἔτ.—τότε οἱ λοιποὶ αὐτοῦσιν—καὶ γενομένου βουλής μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν, ἐδ. αὐτ. ὑπ. καὶ ἦσαν διδ. ἡμῖν σίτου κόρους. διακοσίουσ (p. 179) ἐλαίου βεθ'. φ' οἴνου μέτρα, ἀφ. καὶ ταῦτα ἐλαμβάνομεν ἐξ αὐτῶν ἕως ὅτου κατήλθ. εἰς Αἴγ.

ch. ι'. Καὶ μετὰ ταῦτα—ἦν τε ὁ υἱός μου Ἡρ πον.—ἐκ γῆς Χαναάν. διὰ τοῦτο καὶ ἀνείλεν αὐτὸν ἄγγελος κῦ τῇ τρίτῃ νυκτὶ—ἔχειν τέκνα ἐξ αὐτῆς. Ἐν τ. ἡμ. ἐκείναις τ. θαλ. αὐτῆς ἐπεγαμ. αὐτὴν τῷ Αὐνᾶν καὶ γε οὗτος πονηρὸς ὑπάρχων οὐκ ἔγνω, ποι. σ. αὐτῇ ἐνιαυτόν. Καὶ γνοὺς ἐγὼ ἠπέλιψα αὐτόν· τότε συν. μ. αὐτῇ καὶ διέφθειρεν. τὸ δὲ σπέρμα ἐπὶ τὴν γῆν ἔρριψεν κατὰ τ. εντ. τ. μ. αὐτοῦ· καὶ γε καὶ οὗτος ἐν πον. ἀπέθ. ἦθελον δὲ αὐτὴν δοῦναι καὶ τῷ Σ. εἰς γυναῖκα, ἀλλ' ἡ γυνὴ μου Βουσεὲ οὐκ ἀφῆκέν με τοῦτο ποιῆσαι—ἐκ τῶν θυγατέρων Χαναάν.

ch. ια'. Καὶ ἀπόντος ἐπορεύθη καὶ ἔλαβε τῷ Σιλᾶμ γυναῖκα χωρὶς βουλή (sic) μου ἐκ τῶν Χανααίων. γνοὺς δὲ ἐγὼ ὃ ἐπ. κατηρ. αὐτὴν ἐν ὀδύνῃ ψυχῇ μου. καὶ γε αὐτὴν (sic) ἀπέθανεν.

ch. ιβ', p. 180. μετὰ δὲ ταῦτα χηρ. τῆς θ. ἐπὶ δύο ἔτη—τῆς πόλεως πρὸς τὴν—Νόμ. γ. ἦν ἄμορραίοις—προκαθῆσαι ἐν τῇ πορ. ἡμ. ἐπτά π.—ἐγὼ ἐξ οἴνου διὸ καὶ ἠπάτησε—σχῆμ. τῆς κόσμησ.—καὶ ἔκλωα πρὸς—συν. αὐτῇ, παράχρημα συνέλαβεν—ὃ ἐποίησα—om. ἦθελ. αὐ. ἀνελεῖν—om. δὲ after πέμψασα—λόγους οὓς ἐλάλησα καθεῦδ. παρ. αὐ. ἐν τῇ μέθῃ μου. ἔλεγον γὰρ πρὸ τοῦ ἐξευπεῖν με αὐτὴν τοὺς ἐν μυστηρίῳ λόγους μου ὅτι ἀνελῶ αὐτὴν. ὅτι μὴ ποτε ἐν δολιότητι ἐποίησεν, παρ' ἄλλης λαβοῦσα τὸν ἄρρ. καὶ ἐπειδὴ εἶπέ μοι τοὺς ἐν μυσσ. λόγους, οὐκ ἠδυνήθην ἀνελεῖν αὐτὴν. ὅτι παρὰ κῦ ἦν. καὶ οὐκέτι συνεγενόμην αὐτῇ ἔτι. βδέλλυμα ἐποί. ἐν παντὶ τῷ Ἰηλ.

καὶ ἐτέχθησάν μοι ἐξ αὐτῆς φαρὲς καὶ ὄζαρα. ἡγοῦν ὑμεῖς τέκνα μου. (p. 181)
καὶ μετὰ ταῦτα ἦλθ. εἰς Αἴγ. πρὸς Ἴωσ. τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν διὰ—ἤμην τότε
καὶ ἐβδ.—ἐζήσαμεν μετὰ ταῦτα om. ἐκεῖ.

ch. ιγ'. Nῦν οὖν τ. μ. ἄκου. Ἰούδα τοῦ π. ἡμῶν, κ. φ. π. τ. λόγ. μου καὶ
τὰς ἐντολάς μου ποιῶν—ἐνθυμή. τῶν διαβ.—ἐν ἰσχύι καὶ ἔργοις νεός.—ἐπεὶ
δὴ καυχῆσάμενος ὅτι καὶ πολεμιστῆς ὦν' τάχα οὐκ ἠπάτησέ με ἄνωσ ἐν
χρυσίῳ καὶ ἀργυρίῳ. οὐδὲ πρόσωπον γυν. εὐμόρφου. ἔτι δὲ καὶ ὀνειδίζον.
ῥουβίμ τὸν—Βαλ. τῆς γυν. τοῦ πατ. μου. Καὶ ταῦτα καυχώμενος τὸ πᾶν—
παρετάξαντό μοι ἕως οὗ ἐνέπεσον εἰς βυσοῦς τὴν χαν. καὶ ἔλαβον αὐτὴν
γυναῖκα. ὁμοίως καὶ εἰς θάμαρ τὴν νυμ. τοῖς υἱ. μου. Καὶ γὰρ ὅτε ἐκάλεσέ
μοι Βαρσὰν ὁ πενθ. μου καὶ εἶπέ μοι περὶ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ, οὐκ εἶπον
αὐτῷ. βουλεύσομαι περὶ τούτου τὸν πᾶρ μου καὶ οὕτως λήψ. τ. θ. σου. ἀλλ'
ἔδειξέ μοι—(fol. 361 r°)—omit ἄπειρον' ἦν γὰρ βασ.—then read κοσμή-
σας δὲ καὶ αὐτὴν ἐν χρ. καὶ ἱματισμῷ καὶ μαργαρίταις, ἐποίη. αὐτὴν οἶνοχ.
ἡμῖν ἐν τῷ δει. καὶ ἐθεασάμην αὐτὴν οὕτως ἐν κάλ. γυν.—μου τ. ὄφθ. καὶ ἡμ.
μου τὴν διάνοιαν καὶ τὴν καρ. ἠδονή—συνέπ. αὐτῇ—(p. 182) ἐντ. πρῶν μου
—ἐπὶ τοῖς τέκνοις.

ch. ιδ'. ὅτι ὁ οἶν. ἀποστρέφει τ. νοῦν—πλαν. ἐπιθυμίας τ. ὄφθ.—διάκον.
ἔχει πρὸς—καί γε αὐτὰ τὰ δύο—ἐὰν γ. τις πόνει (sic) τ. οἶν.—ἐν διαλογ.
πονηροῖς γίνεται. συνταράσσει γὰρ ὁ οἶνος τὸν νοῦν εἰς πορ. κ. θερμ. τὸ σῶ.
πρὸς μίξ. καὶ ἐὰν παρῆν τὸ τῆς ἁμαρτίας αἴτιον—οὐκ αἰσχ. ὁ τοιοῦτος. ὅτι
ὁ μεθύων οὐδένα αἰδεῖται, οὐδὲ αἰσχύνεται. ὡς ἔπαθον κἀγώ, ὅτι οὐκ
ἠδέσθην πλήθος λαοῦ. οὐδὲ αἰσχύνθην ὀλόκληρον δῆμον' καὶ ἐποίησα
ἁμαρτίαν μεγάλην—υἱῶν μου. Καὶ ταῦτα πεποίηκεν ὁ οἶνος καθὼς καὶ τὸ
πρότερον, ἠνίκα ἔλαβον γυν. Χαναν. ἄνευ βουλῆς τοῦ πᾶρ μου. διὰ τοῦτο
τοῖνον παραγγέλλω ὑμᾶς τέκνα μου, ἵνα μὴ καὶ ὑμεῖς τὸ αὐτὸ πάθητε. διότι
συνέσεως χρῆζει ὁ πίνων τὸν οἶνον—om. ἐστιν after καὶ αὕτη—ἵνα μὴ
σκοπισθῆ τις ἐξ αὐτοῦ. ἐὰν δὲ παραβῆ τὸν ὄρον. ἐμβάλλει εἰς—(p. 183)
—τῷ μεθύοντι and om. αἰσχρορημονεῖν—παρανομεῖν καὶ μὴ αἰσχύνεσθαι
ἀλλὰ καὶ ἐγκ. ἀτομία τὸ ἀποτομία ἀναισχύντως·

ch. ιε'. ὁ πορνεύων ζημιούμενος οὐκ αἰσθάνεται καὶ ἀδοξῶν οὐκ αἰσχύν-
νεται. καὶ γὰρ ἐὰν τις βασιλεὺς εἴη πορνεύων γυμνού. τ. βασιλ. ἐξέρχ. δουλ.
τῇ πορν. ὡς κἀγώ ἔπαθον. ἔδωκα γὰρ—τῆς ἐμ. φυλακῆς—καί γε πολλὰ μετὰ
ταῦτα μετενόησα καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐκέτι ἔλαβ. ἕως γήρους (fol. 361 v°)
—ὅτι κἂν βασιλεὺς ᾖ, κἂν ἀνδρείος κἂν πτωχὸς ὁ τῷ τοιοῦτῳ ἀλισκόμενος
πάθει, γυναῖκες κατακυρ. καὶ τοῦ βασιλ. αἴρουσι—

ch. ις'. φυλάσσετε τέκνα μου ὄρ. οἶνον' ἔχει γὰρ ὁ οἶνος ἐν αὐτῷ τέσσ.
πν. πον. ἀτινά ἐστι ταῦτα—ἀσωτ. καὶ αἰσχρο.—ἐν ἀφρ. καὶ ἀποροὶ ὁ φόβος
τοῦ θ. ἀφ' ἡμῶν λοιπ. γίν. μέ. καὶ ἀπὸ τῆς μέθης παρεισ. ἢ ἀναισχ. ἐγὼ δὲ

λέγω ὑμῖν· ἕαν ἔστιν ὑμῖν δυνατὸν μηδ' ὄλωσ πικίην οἶνον¹. μὴ πίετε ἵνα μὴ ἄμ. ἐν λ. ὑβ. ἡ μάχης ἡ συκοφ.—(p. 184) om. ἐντολῶν—καὶ γὰρ μυστήρια—om. ἄλλοτριούς—ὁ οἶνος. καὶ γὰρ καὶ γὰρ ἐντ.—θεὸς μηδ' ὄλωσ ἀποκαλ. τινη. καὶ οὐ μόνον ταῦτα πάντα τὰ σκάνδαλα ποιεῖ ὁ οἶνος, ἀλλὰ πολ. καὶ παραχῆς αἴτ. γιν.—om. ὁ οἶνος.

ch. ιζ'. μηδὲ βλέπ. ἐν κάλλει γυν. ὅτι καὶ γε ἐγὼ δι' ἀργ. καὶ εὐμορ.—B. τὴν Χαν. διὰ τοῦτο εἰς ταῦτα τὰ δύο οἶδα ἐγὼ ὅτι ἔσται τὸ γένος μ. ἐν πορ. ὅτι καὶ γε καὶ σοφούς—'Ιου. σμικρύνουσι ἦν and om. ποιήσουσιν—λ. πρς μου 'Ιακὼβ' ἀλλὰ πάντα ὅσα προσετάττε μοι ἔποι. διὰ τοῦτο ἐκκληρονόμησα τὴν εὐλογίαν 'Αβραάμ· καὶ 'Ισαάκ πῆρ τοῦ πρς μου εὐλόγησέ με βασιλεύειν ἐν 'Ιηλ. ὁμοίως καὶ 'Ιακὼβ εὐλόγησέ με' διὸ ἐγὼ οἶδα—

ch. ιη'. ὅτι καὶ γε ἀνέγων ἐν βίβλω—φυλάξατε τέκνα μου ἀπὸ τῆς φιλαργ. καὶ τῆς πορν. ἀκουσ. 'Ι. τ. π. ὑ. καὶ γινώσκετε ὅτι τὰ δύο πάθη ταῦτα ἀφιστοῦσιν ἀπὸ νόμ. θεοῦ τὸν ἄνον καὶ τυφλοῦσι τὸ—ἐκδιδάσκουσι—ἀφίουσιν—(p. 185) πλ. αὐτοῦ. ὑστεροῦσι γὰρ τὴν ψυ. ἀπὸ—συνέχουσιν αὐτὸν τὸν ἄνον ἐν πόνῳ κ. μόχθῳ καὶ ἀφιστῶσι τὸν ὑπ. αὐτοῦ καὶ ἐκδαπανῶσι τὰς σαρ. αὐ. καὶ γὰρ ἡ φιλαργυρία θυσίαν ἐμποδίζει καὶ εὐλ. θῦ οὐ μέμνηται καὶ προφ. λαλ. οὐχ ὑπακ. καὶ λόγον εὔσεβ. ἀποδιωχθεῖν. δύο γὰρ πάθη (fol. 362 r°) ἀνάτα ταῦτα. θῶ ὑπακοῦσαι οὐ δύναται ὁ τοιοῦτος· ὅτι ἀποτυφλοῦσι τ. ψ. αὐτοῦ, καὶ ἐν ἡμ. ὡς ἐν νυκτὶ πορ.

ch. ιθ'. ἀπὸ εἰδωλα (sic)—'Ετύφλ. με γὰρ ὁ—For καὶ ὡς σὰρξ read καὶ ὡς ἄπαξ—ἐν ἄμ. διαφθαρεῖς ἐπέγν. τὴν ἐμ. ἀσθέν. ἦν ἐνόμιζον ἀκαταμάχῃτος εἶναι.

ch. κ'. γινώσκετε οὖν, τ.—(p. 186) om. καὶ μέσον το τ. πλάνης. Then ταῦτα γὰρ γέγραπται—ἕνα ἕκαστ. αὐτὸν γνωρ.—στ. ὁστῶν αὐτοῦ γέγρ.—

ch. κα'. λευὶν—ἵνα δι' αὐτοῦ διαμείνητε καὶ μὴ ἐπέρετε—ἐμοὶ μὲν ἔδωκε—ἐκείνῳ δὲ τὴν ἱερατ. καὶ ὑπέξευξε τὴν βασ. τῇ ἱερῳσ.—γῆς, ἐκείνῳ—ὡσπερ γὰρ ὑπερέχ. ὁ οὐρ. τῆς γῆς, τοσοῦτον ὑπερεχ. θεοῦ ἱερατείας τῆς ἐπὶ γῆς βασ.—ὁ Κύριος τοῦ ἐγγίξω καὶ ἐσθ. and om. αὐτῶ—'Ιηλ. σὺ δὲ ἔσει βασιλεὺς ἐν 'Ιακὼβ καὶ ἔσει ἐπ' αὐτὸν ὡς ἡ θάλασσα—οἱ δίκαιοι καὶ οἱ ἄδικοι—οἱ δὲ πλουτοῦντες καὶ ἀρπάζοντες, and om. οὕτως καὶ το οἱ δε πλουτίσουσιν ? per homoiotel. (p. 187)—καταδουλοῦσιν χρυσίον καὶ ἀργ. καὶ ποίμ. ἀρπάσουσι—πάντας τοὺς δικ. διώξ.

ch. κβ'. om. here καὶ ἐν ἄλλοφ. συντελ. ἡ βασιλ. μου—ἕως οὐ ἔλθη τὸ σωτήριον τοῦ κόσμου καὶ ἐν ἄλλοφίλοις συντελ. ἡ βασιλ. μου. ἕως παρον.

¹ For turn of sentence cp. Mat. v. 34 and Jac. Ep. v. 12.

τοῦ θεοῦ τῆς δικαιοσύνης.—om. τοῦ before αἰῶνος—(362 v°) μοι $\bar{k}s$ τοῦ μὴ ἐκλειψ. τὴν βασιλείαν—against αἰῶνος as a scholion is written in upper margin in a later hand. Begins thus: καὶ ἐπισκέψθητῃ \bar{k} $\bar{k}s$ οἱ ελ. down to $\bar{p}\bar{n}\bar{a}$ χάριτος ἐφ' ἡμῖν ἐν εὐλογία, also something illegible in the side margin.

ch. κγ'. ἀς ποιήσ. ἐπὶ τὸ βασιλεύειν ἐγγαστρ. ἐξακολουθ.—ἀνθ' ὧν ἤξει $\bar{k}s$ —add καὶ before θάνατον—(p. 188)—πολυορκίαν—διαρπασμὸν—σφακελισμοὺς—ἀρπαγ. ναοῦ θεοῦ ἐμπυρ. γῆς ἐρήμωσις. καὶ ὑμῶν—τέλει (sic) καρδίας—om. καὶ πορεύομενοι before ἐν πασ. ταῖς ἐντολ.—For ἐν ἀγάπῃ read ἀναγάγῃ—om. ὑμῶν after ἐχθρῶν

ch. κδ'. ὡς ἥλιος and om. ὁ εὐρ.—ἐπ' αὐτῷ—om. πνεῦμα εὐλογ. το ἐκχεεῖ per homoioteleuton—ἡ πηγὴ εἰς ζωὴν αἰώνιον. τότε ἀναλ.—καὶ ἐκ τῆς ρίζ. ὑμ. γεν. (p. 189) ποιμῆν. Καὶ ἐν—

ch. κε'. ἐγὼ καὶ οἱ ἀδ. μ.—σκήπτρων ἐν Ἰηλ and om. ἡμῶν—πάντες· τότε εὐλογήσει $\bar{k}s$ τὸν λαὸν καὶ ὁ ἄγγελος τοῦ $\bar{p}\bar{r}s$ μου ἐμέ. αἱ δυνάμεις τῆς δόξης τὸν Συμεῶνα. ἡ γῆ τὸν Ἰσάχ.—οἱ φωστῆρες τὸν ἀδάμ. ἡ τρυ.—καὶ οὐκ ἔσται τῇ πλάνῃ τοῦ βελ.—ἐν πυρὶ and om. τῷ—εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἐπεκεῖνα. Καὶ ἐν λύπῃ τελευτ.—(fol. 363) οἱ ἐν πίνα (sic) χορτασθ.—om. καὶ οἱ ἐν ἀσθ. ἰσχ.—εἰς ζωὴν—πενθήσονται (sic) ἐν χαρᾷ—εἰς τοὺς αἰῶνας—

p. 190, ch. κς'. om. πάντα—ὅτι ἐστὶν ἐλπίς—τὰς ὁδοὺς—om. καὶ εἶπε πρὸς αὐτ.—order. σῆμ. ἐγὼ ἀποθ.—ἡ τὴν κοιλ. μου ἀναρ—ποιῆσαι—ἀλλὰ ἀναγάγ. με ἐν Χευρῶν μεθ' ὑμ. Ταῦτα εἰπὼν Ἰούδας τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἔκοιμ. ἐν εἰρήνῃ. Καὶ ἐποίησ. αὐτῷ οἱ ὑ. αὐτ. καθὰ ἐνετείλ. αὐτ. καὶ λαβόντες αὐτὸν ἔθαψ. αὐ. ἐν χευρῶν—

TESTAMENT OF ISACHAR.

ch. a. Title Διαθ. Ἰσ. υἱὸς Ἰακώβ β' καὶ Λίας ε' περὶ ἀπλότητος.

ch. α'. after υἱὸς αὐτοῦ add πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν αὐτὸν—τεκνία—ἡγαπημένα—μανδραγόρων. Ῥουβιμ ἤνεγκε μανδραγορ. ἐκ τ. ἀγ. καὶ ἀπαντήσασα τοῦτον Ῥαχ. ἔλαβεν αὐτὰ ἐξ αὐτοῦ· ἔκλαυσε δὲ—Λία ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ· καὶ εἶπεν αὐτῇ· ἵνα τί ἔλαβες τὰ μανδράγορα τοῦ υἱοῦ μου· ταῦτα δὲ ἦσαν ὡς μάλα εὖσομα—for Ἀρὰμ read Ἀρὰν—ἦσαν δὲ τὰ μῆλα δύο—(p. 191) εἶπε δὲ Ῥ.—μὴ καυχῶ μηδὲ δοξάζου—γ. νεότητος αὐτοῦ· εἶπε δὲ Ῥαχ. τί οὖν οὐκὶ πρῶτον ἐμέ σου ἤρμωσε—for πατρὶ ἡμῶν ἔτι δεκατεσ. read πατρὶ μου. ἔτι ἰδεῖν—omit ὁ δόλος and read προχωροῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς. Εἰ δὲ προεχώρουν, οὐ γὰρ οἶδας σὺ τὸ πρόσωπον Ἰακ.—αὐτοῦ

εί and om. σὺ—εἰσενέχθης α. Ἐπλάνησε γὰρ με ὁ π. μ. καὶ καταστήσας με τὴν νύκτα ἐκείνην—after εἶασέ με a blank of 5 letters is left and then read (fol. 363 v°) γνῶναι τοῦτο. λέγω γὰρ σοι ὅτι εἰ ἤμην ἐκεῖ, οὐκ ἐγίνετό σοι τοῦτο. Καὶ ἔρρηψεν αὐτῇ τὸ ἐν μανδραγοῦραν, καὶ εἶπεν αὐτῇ· λαβέ τὸ ἐν καὶ ἀντὶ τὸ ἐν ἔχε τὸν Ἰακῶβ τὴν νύκτα ταύτην. Καὶ ἔγνω Ἰακῶβ τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκέ με καὶ διὰ τὸν μισθὸν τῷ μανδραγόρῳ ἐκλήθην Ἰσάχαρ.

ch. β', p. 191. Incipit: Καὶ πάλιν ἔωθεν ἀντέστρεψε Λίαν καὶ τὸ ἕτερον μανδράγορον εἰποῦσα τῇ Ῥαχὴλ· λαβέ τοῦτο καὶ ἐκμυσθοῦμαι αὐτὸν καὶ τῇ νυκτὶ ταύτῃ. καὶ ἔλαβε τὰ δύο μῆλα Ῥαχὴλ, καὶ δέδωκεν αὐτῇ τὸν Ἰακῶβ, καὶ τῇ ἄλλῃ νυκτὶ. Τότε ἄφθῃ Ἰακῶβ ἄγγελος Κυρίου καὶ εἶπεν ὅτι διέπτυσσε Ῥαχὴλ συνουσίας ἀνδρὸς καὶ ἐξελέξατο ἐγκράτεια. τούτου ἕνεκε δύο τέκνα τέτεται, ὅτι ἐν τοῖς μανδραγόροις ἐπεσκέψατο αὐτὴν ὁ κς' (p. 192) οἶδε γὰρ ὅτι δ. τ. ἥθ. συν. τῷ Ἰακ. καὶ οὐ διὰ φιληδονίαν· καὶ γὰρ εἴη¹ ἡ Λίαν ἢ μήτηρ μου. ἀντὶ συνουσίας ἀπέδωτο τὰ δύο μῆλα. ὀκτῶ υἱοὺς ἔσχε τεκεῖν. διὰ τοῦτο ἔτεκεν ἕξ. τοὺς δε δύο ἔτεκεν Ῥαχὴλ. ἐν τοῖς μανδραγόροις ἐπήκουσε κς τὴν Ῥαχὴλ—ἀλλ' ἐνέθηκεν—

ch. γ'. Ὅτε οὖν ἐγὼ ἠνδρύνθην—καρδίας μου καὶ ἐγεν. γεωργὸς τοῦ πατρός μου—καρπὸς ἐκ τῶν ἀγρῶν κατὰ τὸν καιρὸν, καὶ εὐλόγησέ με—before οὐκ ἤμην om. καὶ—for πονηρὸς read φθονερὸς—οὐ κατελαλ. τινὸς ποτε· οὐκ ἔψεξά ποτε βίον ἀνθ.—after ὀφθαλμῶν add μου—ἐτῶν ἔλαβον τὴν γυναικὰ μου—ἡδονῆς—ὁ ὕπνος με περιεγέν.—order ἔχαιρεν ὁ πατήρ μου ἐπὶ τῇ ἀπλ. μου—πάν πρωτογέννημα κῶ προσέφερον πρῶτον διὰ τοῦ ἱερέως, ἔπειτα τ. π. μ. καὶ τότε ἐγὼ ἐξ αὐτῶν μετελάμβανον—(page 193) ἀγαθὰ ἐν τῇ χειρὶ μου—ὅτι ὁ θεὸς συμπράττει τῇ ἀπλότ. μου. πάντα γὰρ πένητα καὶ πάντα θλιβόμενον παρείχον τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς ἐν ἀπλ. καρδίας μου.

ch. δ'. page 193. Καὶ νῦν τ. μ. ἀκούσ. μοι, καὶ πορ. ἐν ἀπλοτ. καρδίας καὶ ψυχῆς ἡμῶν, ὅτι εἶδ. ἐν αὐτῇ εὐαρ. κῶ (om. πᾶσαν)—ἐσθῆτας διαφόρους οὐ βούλεται, χρόνους—(fol. 364 r°) order τοῦ θῦ τὸ θέλημα—οὐδὲν ἰσχύουσι—οὐκ οἶδεν (om. γὰρ)—κάλλους θηλ. ἵνα μὴ γε ἐν δ.—for πορισμὸν read περισπασμὸν—πορεύεται γὰρ ἐν εὐθύτ. ψυχῆς—μὴ ἐπι-δεχόμενος ὀφθαλμοὺς πονηροῦς ἀπὸ τῆς—om. ἵνα μὴ ἴδῃ διεστ. τι τῶν ἐστ. τ. κῶ—

ch. ε'. νόμον κῶ—κῶ μηδὲ τῶν πλησ.—τὸν πλη. ἡμῶν πέν.—ὑπόθετε τὸν νῶτ.—ἔργοις τῆς γῆς—(p. 194) εὐχ. τῷ κυρίῳ—εὐλογήσει ἡμᾶς κς—ἀγ. αὐτοῦ ἀπὸ Ἀβ.—μερις πλὴν τῆς γῆς. καὶ γὰρ Ἰακῶβ ὁ π. μ. ἐν—καὶ

¹ The η is uncertain.

ἐν ἀπαρχαῖς καρπῶν εὐλ. με, καὶ λευὶς κ. ὁ. Ἰ—καὶ γὰρ $\overline{\kappa\varsigma}$ ἐκκληροδότησεν αὐτοὺς καὶ τῷ—τὴν βασιλ. ἀκούσατε οὖν αὐτοῖς καὶ—om. ὅτι κ. τ. Γὰδ το ἐπ. τ. Ἰσραήλ.

ch. 5'. οἶδα τ. μ. ὅτι ἐν—υἱοὶ ὑμῶν τὴν ἀπλ.—καταλείποντες τὰς ἐντ.—γεωργεῖν—

ch. ζ', p. 195. εἰμὶ σήμερον καὶ om. ἐγὼ—ἐπ' ἐμοὶ ἀμ.—ὀφθαλμῶν μου—τοῦ πλησίον οὐκ ἐπέθυμῆσα. δόλος οὐκ ἔγνω ἐν κ. (sic)—ἄρτου μου. οὐ βέβρωκά ποτε μόνος—after ἔλυσα add τινι—ἡμέρ. μου. ἀλήθ. ἐποίησα—ὁμοίως δὲ καὶ π. ἄνθ. ἡγ. ὑπὲρ τὰ τέκνα μου—ἄγριον θηρίον οὐκ ἔλθη πρὸς ὑμᾶς. ταῦτα εἰπὼν Ἰσάχαρ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἐνετείλατο ὅπως ἀναγ. αὐ. ἐν χευρῶν—τῷ σπηλ. τῷ διπλῷ μετὰ τῶν π. αὐ. ὡς δὲ ἐπλήρωσεν ἐντελλόμενος τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἀπέθανεν ἐν γήρει—ὑγιῇ—after αἰώνιον add τῷ δὲ θῶ ἡμῶν ἢ δόξα—

F. C. CONYBEARE.